

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25.11.2020, sp. zn. 8 Tdo 1041/2020, ECLI:CZ:NS:2020:8.TDO.1041.2020.1

Číslo: 39/2021

Právní věta: Přechin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku je předčasně dokonáným deliktem. Proto je trestně postižitelný již samotný návrh na setkání, který pachatel učinil dítěti mladšímu patnácti let za účelem dopustit se na něm některého ze sexuálně motivovaných trestných činů, jejichž výčet v tomto ustanovení je demonstrativní. Návrh na takové setkání může být učiněn jakýmkoliv způsobem, např. prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií, v listinné podobě či ústně. Provedeným dokazováním je třeba objasnit, který z trestných činů, na něž je v této skutkové podstatě odkazováno, pachatel v době učinění návrhu na setkání zamýšlel spáchat.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 25.11.2020

Spisová značka: 8 Tdo 1041/2020

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Navazování nedovolených kontaktů s dítětem

Předpisy: § 193b tr. zákoníku

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného L. Č. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. 5 To 99/2020, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 3 T 78/2019.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 3. 3. 2020, sp. zn. 3 T 78/2019, byl obviněný L. Č. uznán vinným přechinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku, a byl odsouzen podle § 193b tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 12 měsíců. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku mu byla uložena přiměřená povinnost podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství.

2. Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. 5 To 99/2020,

odvolání obviněného podle § 256 tr. ř. zamítl jako nedůvodné.

3. Čin, jenž byl obviněnému kladen za vinu, spočíval v tom, že dne 29. 11. 2017 na blíže nezjištěném místě kontaktoval prostřednictvím sociální sítě Facebook, aplikace Messenger, ze svého profilu „L. Č.“ (UIN: XY) poškozenou nezletilou AAAAA (pseudonym) na jejím profilu „AAAAA“ (UIN: XY), s níž následně v době od 4. 12. 2017 do 5. 12. 2017 touto cestou elektronicky komunikoval, a ačkoliv si byl vědom, že poškozená je osobou nezletilou, jelikož mu již na počátku jejich komunikace uvedla, že jí teprve bude 12 let, což mu následně ve svých zprávách několikrát zopakovala, zasílal jí zprávy, v nichž jí navrhoval osobní setkání a rovněž to, aby s ním vyzkoušela líbání, „mazlení“, aby jej pohlavně ukájela, tzv. honěním penisu a seděla mu na klíně, že ji naučí dráždit se prsty v jejím pohlavním orgánu, tzv. prstit, a hladit se, přičemž o jeho zájmu rozvíjet fyzický kontakt s nezletilou svědčí i to, že se s ní osobně setkal dne 5. 12. 2017 kolem 15:35 hod. u výstupu ze stanice metra „XY“ na ulici XY v Praze.

II.

Dovolání obviněného a vyjádření k němu

4. Proti uvedenému usnesení odvolacího soudu podal obviněný prostřednictvím obhájce z důvodů podle § 265b odst. 1 písm. g) a j) tr. ř. dovolání, jímž vytýkal nesprávnosti v právním posouzení podle § 193b tr. zákoníku, protože jednáním, které mu je kladeno za vinu, nebyly naplněny znaky tohoto přečinu. Brojil zejména proti naplnění subjektivní stránky jeho skutkové podstaty, protože si nebyl vědom, že poškozená, s níž komunikoval, je mladší 15 let, i když připustil, že mu svůj věk sdělila, ale s ohledem na to, o čem si psali, se domníval, že je podstatně starší, asi ve věku 17 až 18 let. Považoval za běžné, že dívky na sociálních sítích neuvádějí pravdivé informace o svém věku, přičemž samotný přístup na Facebook je povolen osobám starším 13 let. Mohl si proto myslet, že když poškozená uváděla, že jí je 12 let, „dělá si z něj legraci“. Nedůvodnost závěru soudů o úmyslu navazovat známost s osobou mladší než 15 let opíral o to, že se schůzkou poškozená souhlasila a sama se na ní domlouvala. Při setkání s ní u stanice metra XY, kdy ji reálně viděl, jí nenavrhoval žádný další kontakt a po chvíli se rozešli, což potvrdil i soud prvního stupně, podle něhož se při schůzce nesnažil poškozené dotýkat nebo ji líbat. Z uvedených skutečností plyne, že si nemohl být vědom toho, že komunikuje s dívkou mladší než 15 let, a pokud by tuto vědomost měl, v žádném případě by s ní nehovořil popsáním způsobem a nezval ji na schůzku.

5. S odkazem na závěry znalce doc. MUDr. J. Z., jenž konstatoval, že mnozí lidé se v rámci komunikace na sociálních sítích tak trochu pohybují mimo realitu a vyjadřují se tak, jak by to neučinili v osobním kontaktu, obviněný uvedený způsob komunikace připisoval tomu, že se po úspěšně složené zkoušce ve škole odreagoval. Zdůraznil, že není pedofilně zaměřen, nevyhledával kontakty s osobami pod patnáct let, a má intimní přítelkyni, která je v jeho věku. Za významné považoval, že u něj nebyly zjištěny známky duševní choroby. Studuje vysokou školu, má partnerský vztah a jeho sociální adaptaci lze považovat za dobrou. Tvrdil, že motivem jeho jednání může být závislost na virtuální realitě a zapojení se do dobrodružných komunikací, což se u něj projevilo jako „blbnutí“ na internetu bez reálného vědomí toho, kolik je poškozené let, neboť se bylo možné domnívat, že i ona si dělá legraci. V komunikaci, kterou vedl, nic extrémně agresivního či oplzlého nepadalo a intimní fotografie se nevyměňovaly, což by bylo možné v případě zletilých osob považovat za běžnou konverzaci.

6. Obviněný se neztotožnil se závěry znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, RNDr. V. K., který zkoumal soubory z jeho počítače, protože fotografie, které v počítači byly obnoveny jako již smazané, pocházejí z doby, kdy mu bylo 14 let, a uvedený přístroj ještě neměl k dispozici. Byl pořízen z bazarových součástek až při studiu na střední škole, a proto fotografie ani nemazal, neboť tak učinil původní majitel zakoupených součástek. Fotografie na stranách 26 až 30 znaleckého posudku byly pořízeny fotoaparátem Canon Powershot v roce 2007, jenž nikdy nevlastnil, obdobně se

nelze opírat o výřezy na straně 31 posudku, a proto nebylo prokázáno, že uvedené fotografie do počítače umístil. Vzhledem k tomu, že znalec nedokázal uvedené rozpory vysvětlit, mělo být postupováno podle zásady *in dubio pro reo*. Nepoužitelný je znalecký posudek i proto, že obhájce před soudem prvního stupně sdělil, že text na stranách 59 a 60 znaleckého posudku je informací obviněného jeho obhájci, a proto je vyloučena možnost jejich použití jako celku.

7. Nesprávné právní závěry obviněný shledal v naplnění skutkové podstaty přečinu podle § 193b tr. zákoníku, který je páčán v rámci virtuální reality, a pachatel svou znalost o druhé osobě může dovozovat jen na základě skutečností jí uváděných, protože pachatel nemá možnost bez přímého kontaktu s ní, a to i ohledně jejího věku, si pravdivost uváděných skutečností ověřit. Rozhodné by mělo být chování po uskutečněném kontaktu s takovou osobou. Měl by být brán ohled na to, že když obviněný shledá, že si udělal jinou představu o věku druhé osoby, jednání vedoucí k dalšímu kontaktu s ní zanechá. Uvedený trestný čin nemůže být naplněn jen pouhou slovní komunikací na sociální síti, na níž navíc osoba, se kterou je komunikováno, vzhledem ke svému věku, nemá mít přístup. Obě strany spolu komunikují ze svého domácího prostředí, kde sedí a vymýšlí si „blbosti“, což není možno považovat za návrhy činěné se skutečným a reálným dopadem (po všech stránkách skutečně), ale takovouto komunikaci je nutné považovat za zdánlivou, neskutečnou či v daný okamžik neexistující. Ze všech těchto důvodů, i s ohledem na závěry posudku uvedené znalcem doc. MUDr. J. Z., obviněný dospěl k názoru, že jednáním, které mu je kladeno, nelze naplnit znaky skutkové podstaty přečinu podle § 193b tr. zákoníku.

8. K dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. j) tr. ř. zmínil, že bylo vadně ve výroku o trestu rozhodnuto i o ochranném opatření, aniž byly splněny podmínky pro jeho uložení.

9. Státní zástupkyně působící u Nejvyššího státního zastupitelství se s dovoláním neztotožnila. Neshledala opodstatněnými námitky proti skutkovým vadám, naopak ve stručnosti odkázala na jasné a srozumitelné úvahy soudů nižších stupňů při provádění a hodnocení důkazů a jejich správné skutkové závěry. Vinu obviněného považovala za bezpečně prokázanou jeho částečným doznáním (byť své jednání bagatelizuje) a především výpovědi poškozené AAAAA, která zcela koresponduje s obsahem zjištěné internetové komunikace prostřednictvím aplikace Messenger. Bylo dostatečně prokázáno, že obviněný prostřednictvím Facebooku kontaktoval nezletilou poškozenou, s níž od 4. 12. 2017 do 5. 12. 2017 elektronicky komunikoval přesto, že mu sdělila, že jí je 12 let. Zasílal jí zprávy se sexuální tematikou, v nichž navrhoval osobní setkání včetně sdělení, že na tomto setkání budou provozovat sexuální praktiky, a následně se s poškozenou i osobně setkal.

10. K právním výhradám obviněného poukázala na to, že u přečinu podle § 193b tr. zákoníku je objektem zájem na ochraně dětí mladších 15 let před navazováním kontaktů se sexuálním účelem, které by mohly narušit jejich mravní a tělesný vývoj, jak vymezil článek 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ze dne 13. 12. 2011 č. 2011/93/EU, o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii. V souvislosti s ním zdůraznila, že trestně postižitelný je již samotný návrh na setkání, který pachatel učinil dítěti mladšímu 15 let za účelem dopustit se na něm některého ze sexuálně motivovaných trestných činů. Trestný čin je dokonán i v případě, že ke schůzce s dítětem mladším 15 let, kterou pachatel navrhl (osobně, písemně, využitím informační a komunikační technologie) za sexuálním účelem, nakonec vůbec nedojde (srov. DRAŠTÍK, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář k § 193b. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Dostupný v právním informačním systému ASPI ke dni 25. 11. 2020).

11. Podle skutkových zjištění obviněný jednal uvedeným způsobem, tedy kontaktoval osobu mladší než 15 let prostřednictvím komunikační technologie se záměrem navrhnout jí osobní setkání za účelem spáchat sexuálně motivovaný trestný čin. Lze považovat za trestné, když dospělý muž z bezpečí domova dívky, která mu o sobě v rámci konverzace opakovaně sdělí, že nedovršila 12. rok věku, navrhne prostřednictvím sociální sítě setkání za účelem vyzkoušení líbání a dalších praktik

obviněným uváděných, neboť v něm je třeba shledávat trestný čin podle § 193b tr. zákoníku. Zdůraznila, že zájmem zákonodárce bylo sankcionovat i pouhé kontaktování dítěte mladšího patnácti let za výše uvedeným účelem.

12. Za nevýznamnou námitku státní zástupkyně označila tvrzení obviněného, že při osobním setkání k ničemu závadovému nedošlo. Obviněný měl možnost osobně zhlédnout nezletilou a vyjádřil lítost nad tím, že bylo jejich setkání přítomno více lidí, a i poté jí opětovně zasílal eroticky laděné zprávy a snažil se dohodnout další schůzku. Neobstojí ani námitka, že považoval sdělení poškozené o věku za žert, neboť na Facebooku, jenž je přístupný od 13 let, se neuvádí pravda. Podotkla, že je obecně známou skutečností, že si na sociálních sítích zakládají profily i děti mladší, obviněný mohl s tím, že poškozená je nezletilá, počítat. Přitom právě tyto děti jsou vystaveny značnému nebezpečí ze strany „sexuálních predátorů“. Neztotožnila se s obviněným, že by mohlo jít o žert u skleničky vína a nic závažného se nestalo, protože spáchání sexuálně motivovaných činů prostřednictvím internetu nelze podceňovat, resp. nelze podceňovat sociální sítě, které vyvolávají jistý pocit virtuálnosti takového jednání, které však může mít velice konkrétní dopady do reálného života (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2019, sp. zn. [7 Tdo 1579/2018](#)).

III.

Přípustnost a další podmínky dovolání

13. Nejvyšší soud jako soud dovolací nejprve shledal, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. c), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze toto podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.). Ověřil, že dovolání splňuje i další formální požadavky vymezené v § 265f odst. 1 tr. ř., a zkoumal, zda uplatněné dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g), j) tr. ř. korespondují s jejich zákonným vymezením.

IV.

Důvodnost dovolání

14. Obviněný opřel své dovolání zejména o důvod § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., jehož prostřednictvím vytýkal, že neměl být uznán vinným přečinem navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku, protože soudy nezvažovaly všechny rozhodné skutečnosti a zejména vadně posoudily jeho zavinění. Tvrdil, že neměl vědomost o věku poškozené, neboť soudy nebraly do úvahy, že si tvrzení o jejím věku nemohl ověřit, ač jde o Facebook, kde lidé neuvádějí pravdu. Poukazoval i na další zvláštnosti takové komunikace, které vylučují, aby mohla být skutková podstata uvedeného přečinu činem, jenž mu je kladen za vinu a v němž nejsou žádné agresivní výrazy, naplněna. Brojil též proti správnosti závěrů znalce RNDr. V. K. o vyhodnocení stop v jeho počítači.

15. K těmto výhradám, je třeba uvést, že s označeným důvodem podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. korespondují jen částečně, protože podle něj je možné dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Prostřednictvím tohoto dovolacího důvodu lze dovoláním vytýkat výlučně vady právní, které vyplývají buď z nesprávného právního posouzení skutku, anebo z jiného nesprávného hmotněprávního posouzení, tedy to, že skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli o trestný čin nejde nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným

16. Posoudí-li se uplatněné námitky, tak s označeným dovolacím důvodem nekorespondují ty, jimiž obviněný poukazoval na nesprávné hodnocení znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, a pomocí nichž polemizoval se závěry soudů, jež na jeho podkladě učinily, a vytkl, že soudy nerespektovaly zásadu *in dubio pro reo*, a to zejména ve vztahu k tomu, že bylo prokázáno, že věděl, kolik je poškozené roků. Na uvedené námitky zpochybňující procesní postupy soudů důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. nedopadá, a proto není dovolací soud na jejich

podkladě zásadně povinen přezkoumávat správnost napadených rozhodnutí.

17. Vzhledem k tomuto závěru, bylo možné na podkladě učiněných skutkových zjištění posuzovat důvodnost námitek, že není správný závěr o naplnění objektivní stránky a není dáno zavinění obviněného vztahující se k jednotlivým znakům skutkové podstaty přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku.

18. Obviněný zpochybňoval, že jednání, jehož se dopustil, naplňuje znaky skutkové podstaty přečinu podle § 193b tr. zákoníku, neboť šlo o virtuální komunikaci s neznámou osobou bez přímého kontaktu, jejíž věk si nemohl ověřit. Zdůrazňoval též povahu internetových sítí, kde se odvíjí komunikace mimo realitu, jíž nelze pro její nepřesvědčivost považovat za faktickou a existující.

19. K těmto výhradám je nejprve vhodné uvést, že přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem se dopustí ten, kdo navrhne setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1, § 192, § 193, § 202 odst. 2 tr. zákoníku nebo jiný sexuálně motivovaný trestný čin.

20. Tento přečin byl do trestního zákoníku doplněn zákonem č. 141/2014 Sb. Podle důvodové zprávy k němu šlo o implementaci článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) ze dne 13. 12. 2011 č. 2011/93/EU, o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, jenž ukládá členským státům zajištění trestnosti úmyslného jednání, při němž navrhne dospělá osoba prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií setkání dítěti, které nedosáhlo věku pohlavní zletilosti, s cílem spáchat trestný čin pohlavního zneužití nebo další obdobné trestné činy. Zmíněná úprava jde v českém prostředí částečně nad rámec citované směrnice, neboť postihuje nedovolené navazování kontaktů s dítětem obecně, a nejen prostřednictvím informačních a komunikačních technologií [srov. Vláda. Důvodová zpráva k zákonu č. 141/2014 Sb., Zvláštní část. K bodu 6. (§ 193a a 193b). Dostupná v právním informačním systému Beck-online ke dni 25. 11. 2020].

21. Ze způsobu, jak je tato skutková podstata v zákoně vyjádřena, plyne, že jde o tzv. předčasně dokonáný delikt, neboť k jeho znakům náleží úmysl způsobit určitou poruchu, i když taková porucha nenastala, jako je tomu např. u trestného činu loupeže (srov. SOLNAŘ. V., Základy trestní odpovědnosti. Academia, Praha, 1972, s. 264). Z konstrukce této skutkové podstaty je zřejmé, že jde o trestný čin, kdy je příprava a pokus určitého jednání natolik škodlivým pro společnost, že jsou tyto formy povýšeny na dokonáný trestný čin. Trestný čin je totiž dokonán nikoliv realizací schůzky, ale i v případě, že z jakýchkoliv důvodů ke schůzce nedojde. Možnost trestního postihu vyvolává samotný fakt, že pachatel učiní návrh na setkání s dítětem mladším 15 let, a toto setkání je motivováno některým z vyjmenovaných důvodů, který by mohl narušit mravní a tělesný vývoj dítěte mladšího 15 let. K narušení tohoto mravního a tělesného vývoje nemusí dojít, postačí, mohla-li by taková situace hypoteticky nastat (srov. MITLÖHNER, M. Nedovolený kontakt s dítětem. Článek. Rodinné listy. Praha: Wolters Kluwer, 2016, č. 4., s. 19. Dostupné v právním informačním systému ASPI ke dni 25. 11. 2020).

22. Postižitelný je již samotný návrh na setkání, který pachatel učinil dítěti mladšímu 15 let za účelem dopustit se na něm některého ze sexuálně motivovaných trestných činů, jejichž výčet je demonstrativní. Návrh může být učiněn jakýmkoliv způsobem, mezi které lze zařadit i informační nebo komunikační technologie, ale není vyloučeno jej učinit např. i písemně či osobně. Podstatné je, aby šlo o návrh, tzn. že pachatel dítěti mladšímu než 15 let nabídne takové jednání, které naplňuje skutkovou podstatu některého z vyjmenovaných či jiných sexuálních deliktů, a to v úmyslu spáchat takový trestný čin. Z hlediska povahy uvedeného činu jako předčasně dokonáného není podstatné, že nedojde ke spáchání činu nebo případně i k setkání, protože uvedený čin je dokonán již tím, že je úmyslně učiněna nabídka (jedná se o úmyslný trestný čin viz § 13 odst. 2 tr. zákoníku) v úmyslu

spáchat sexuálně motivovaný trestný čin.

23. V posuzované trestní věci obviněný brojil proti tomu, že by se za zjištěných skutečností mohlo jít o uvažovaný přečin, protože bez přímého kontaktu s osobou, s níž komunikoval a již kterou neznal, nemohlo dojít k naplnění znaků přečinu podle § 193b tr. zákoníku, protože šlo jen o virtuální komunikaci, tedy zdánlivou a v realitě neexistující. K tomu je třeba uvést, že návrh obviněného byl učiněn prostřednictvím internetové sítě, tedy způsobem, zcela reálně sloužícím mimo jiné k navazování kontaktů na základě nekonečně širokého výběru objektů konkrétního zájmu. Právě internet představuje příležitost a zároveň prostředek páčání sexuální trestné činnosti, pod kterou spadá i grooming, jímž se označuje specifické jednání spočívající v psychické manipulaci ze strany predátora (groomera), který má v oběti vyvolat falešnou důvěru a přimět ji k osobní schůzce. Výsledkem zde může být pohlavní zneužití oběti nebo jiný sexuálně zaměřený trestný čin [srov. KOPECKÝ, K., KREJČÍ, V. Rizika virtuální komunikace (příručka pro učitele a rodiče). Olomouc: NET University, 2010, s. 14]. Rozhodné zde je, že předmětný návrh pachatel činí s cílem spáchat uvedený trestný čin. Není však důležité, zda k realizaci jeho cíle dojde či nikoliv.

24. Z hlediska objektivní stránky je nutné posuzovat, jaká je povaha navrhovaného jednání, tzn. zda se v takovém návrhu objevují znaky buď některého z vyjmenovaných trestných činů v § 193b tr. zákoníku, tj. pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 tr. zákoníku, zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 tr. zákoníku, anebo svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 2 tr. zákoníku, nebo jiného sexuálně motivovaného trestného činu, na který je jen obecně odkazováno. S ohledem na to, že se musí posuzovat, zda jde o jednání vykazující znaky některého z těchto trestných činů, je třeba, aby znaky konkrétní skutkové podstaty byly uvedeny ve skutkových zjištěních, v nichž musí být rovněž doloženo konkrétními skutečnostmi, že se (tzv. druhý) úmysl obviněného vztahoval právě k některému z těchto trestných činů sexuální povahy. Konkrétní znaky sexuálního trestného činu by měly být uvedeny i v tzv. právní větě, zejména v případě alternativních znaků (např. u § 192 tr. zákoníku, podle něhož „kdo přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo“ ...) by měla být uvedena alternativa, k níž úmysl obviněného v konkrétním případě vedl. V právní větě není odkaz pouze na paragrafové označení vadou, bude-li v odůvodnění vyloženo, k čemu se tento úmysl, a to jak přímý nebo nepřímý (§ 15 tr. zákoníku), u konkrétní skutkové podstaty vztahoval. Podle učiněného návrhu a způsobu, jak byl slovně vymezen, se posuzuje, k jakému trestnému činu pachatel směřoval.

25. Soudy v přezkoumávané věci ve skutkových zjištěních uvedly rozhodné skutečnosti vztahující se k naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 187 tr. zákoníku, a byť v právní větě zmínily jen odkaz na tento paragraf, vypořádaly se s jednotlivými jeho znaky z hlediska úmyslu obviněného v odůvodnění rozhodnutí.

26. Nebylo možné přisvědčit výhradám obviněného o nenaplnění znaků skutkové podstaty přečinu podle § 193b tr. zákoníku, neboť čin mu kladený za vinu spočíval v tom, že „prostřednictvím sociální sítě Facebook, aplikace Messenger ... nezletilé AAAAA ...v době od 4. 12. 2017 do 5. 12. 2017, ... ačkoliv mu již na počátku jejich komunikace uvedla, že jí je teprve bude 12 let, ... zasílal zprávy, v nichž jí navrhoval osobní setkání a rovněž to, aby s ním vyzkoušela líbání, „mazlení“, aby jej pohlavně ukájela, tzv. honěním penisu a seděla mu na klíně, že ji naučí dráždit se prsty v jejím pohlavním orgánu, tzv. prstit, a hladit se ... a s poškozenou se dne 5. 12. 2017 ... osobně setkal“. Tato skutková zjištění jsou dostatečným podkladem pro naplnění objektivní stránky uvedeného přečinu, protože popsany skutek obsahuje jednání, k jehož postihu uvedený přečin v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) ze dne 13. 12. 2011 č. 2011/93/EU slouží. Šlo o snahu vedoucí k navázání nedovolených kontaktů s dítětem v sexuální oblasti prostřednictvím informačních technologií. Neopodstatněnou je i námitka, že návrhy činěné prostřednictvím sociální sítě Facebook nebyly reálné. Taková argumentace neodpovídá povaze sociální sítě Facebook, již obviněný ke

komunikaci s poškozenou použil, ani okolnostem, za kterých se čin udál. Internet obecně je médium umožňující anonymitu osob spolu komunikujících, což umožňuje navazování kontaktů od sebe vzdálených osob a vytváří to prostor pro sjednávání setkání tak, jako se to stalo v tomto případě. Jde tedy o reálný prostředek, jímž bylo možné nejen navázat kontakt s obětí, ale i současně vytvořit možnost nabídnout osobní setkání. Šlo o skutečné chování za využití nástroje způsobitelného k realizaci záměru směřujícího k navázání kontaktu a případného setkání s poškozenou za účelem pohlavního ukájení. Nešlo tedy o žádné virtuální (tzn. zdánlivé, domnělé, simulované, neskutečné) konání, protože vše se odvíjelo jak ze skutečných pohnutek, tak i se skutečnou osobou v konkrétním časovém horizontu.

27. Pro naplnění znaků přečinu podle § 193b tr. zákoníku má význam povaha návrhů a slovního popisování sexuálního chování, jež obviněný poškozené prezentoval a nabízel ke vzájemnému nebo samostatnému provozování. Rozhodná je povaha zvolených slovních formulací a sdělovaných skutečností, neboť podle nich se posuzuje záměr pachatele a intenzita sexuálních praktik, ke kterým jeho čin směřoval.

28. V posuzované trestní věci obviněný v návrhu na setkání s poškozenou uváděl, aby s ním vyzkoušela mazlení, navrhoval jí, aby jej pohlavně ukájela masturbací, a uváděl, že ji naučí dráždit se prsty či hladit se v rámci jejího vlastního ukájení. Tyto praktiky odpovídají znakům zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, které spočívají buď ve vykonání soulože s dítětem mladším 15 let, nebo v jiném způsobu jeho pohlavního zneužití. Vzhledem k tomu, že se za soulož považuje spojení pohlavních orgánů muže a ženy, tj. vniknutí mužského pohlavního údu do pochvy ženy, nelze tuto alternativu v nabídkách obviněného spatřovat, protože v uvedeném smyslu obviněný nenavrhoval poškozené soulož. Vybízel ji však k chování, které odpovídá znaku jiného způsobu pohlavního zneužití, za který se považuje pohlavní zneužití v jiné formě než souloží, a to v podobě takových zásahů do pohlavní sféry osoby mladší 15 let, které jsou v širším pojetí považovány za pohlavní styk, jímž je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu (srov. ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1836). Všechny obviněným uváděné a nabízené činnosti měly za cíl ukojit pohlavní pud, k čemuž mělo sloužit tělo poškozené, na němž by obviněný sám uvedené aktivity vyvíjel, nebo by sledoval, jak si je na svém těle činí sama poškozená. Z těchto důvodů je zřejmé, že obviněný měl úmysl v této alternativě spáchat na poškozené zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku.

29. Z okolností výše rozvedených Nejvyšší soud shledal, že uvedené jednání obviněného po objektivní stránce odpovídá přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku.

30. V dalších částech odůvodnění se Nejvyšší soud zabýval a vypořádal s dovolacími námitkami obviněného, který zpochybnil naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty přečinu podle § 193b tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným. Ani tyto námitky avšak neshledal Nejvyšší soud opodstatněnými.

31. Obviněný s odkazem na důvod podle § 265b odst. 1 písm. j) tr. ř. v dovolání vytýkal i to, že ve výroku o trestu bylo rozhodnuto nejenom o trestu samotném, ale rovněž o ochranném opatření, aniž by byly splněny podmínky stanovené zákonem. K takto stručně konstatované námitce, v níž obviněný nic jiného neuvedl, je třeba zdůraznit, že s ohledem na obsah výroku o trestu a uloženou sankci, neodpovídá podmínkám důvodu podle § 265b odst. 1 písm. j) tr. ř., neboť ten je naplněn jen v případě, že bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření, aniž byly splněny podmínky stanovené zákonem pro jeho uložení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. [8 Tdo 823/2017](#)). Obviněnému však nebylo uloženo žádné z ochranných opatření uvedených v § 98 odst. 1 tr. zákoníku, k jejichž nápravě důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. j) tr. ř. slouží. Nebylo-li obviněnému uloženo žádné z ochranných opatření uvedených v § 98 tr. zákoníku, není možné uvažovat o naplnění důvodu podle § 265b odst. 1 písm. j) tr. ř.

32. Nejvyšší soud na základě všech uvedených úvah a zjištění dospěl k závěru, že námitky obviněného nejsou opodstatněné, protože soudy nepochybily, jestliže uzavřely, že obviněný naplnil znaky přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b tr. zákoníku. Tento závěr mohl dovolací soud učinit podle obsahu přezkoumávaných rozhodnutí i připojeného spisového materiálu, z nichž Nejvyšší soud shledal, že napadená rozhodnutí netrpí vytykanými vadami, a proto dovolání obviněného jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl.